

Publicerad 2013-06-27 16:17 av Emma-Josefin

<https://soundcloud.com/emma-josefin-vickell/enmoderssorg>

En moders sorg

Jag brukar drömma att du väcker mig i natten
Torkar undan gråten och viskar ömma ord
Sörj inte, käraste, kom här i min famn
Vila i förtröstan och minns att allt är bra

Men då vaknar jag och du är lika våt
Vänder din rygg mot mig
Som om du inte orkar se mig

Jag minns en särskild dag, i slutet av september
En os av sommarens bortgång mitt i början på ett liv
En lycklig flicka som snart ska fylla tre
Äter plommon som just mognat och spiller ut sitt te

Jag torkar upp, hör er båda skratta
En retad mor, vet inte än
Vilken plåga tystnad kan vara

Den första dagen är den värsta i mitt liv
Hans ord skar som en kniv i mig, ja, läkarens besked
Du var så stark, min man, fick henne att le
Men's jag bara ältade, hon har ju inte ens fyllt tre!

Ingens fel, ingen bär nån' skuld
Jag önskar ibland det vore så, för vart
Lägger jag mitt hat?

Nätterna som följde blev mörkare ändå
Jag sov ej mer, jag kunde inte vända bort min blick
Jag höll henne intill mig, hon vila' på mitt bröst
Ängsliga funderingar från en ljus, skral röst

Du höll henne intill dig, hårt som aldrig förr
Jag reste mig upp för att se
Ett barn som aldrig fyllde tre

Jag minns en särskild dag, i början av November
En kylig morgon, mörka moln som viskade om regn

Och hennes hand i min, ett hårt och skärrat tag
Sen slöt hon sina ögon och drog sitt sista andetag

Himlen öppna' sig, ett regn som änglars gråt
Som om Gud kände ånger för sitt drag och sa
Förlåt

Du min man, gömmer dig i natten
Våndas i din sömn, jag hör dina plågor
Låt mig hålla dig, jag vill göra dig hel!
Vill lätta sorgen, slippa tystnad, om du lät mig ta del
Men du vill inte jag ser på dig, för du ser henne på mig
Jag önskar en dag se dig le
För barnet som aldrig fyllde tre

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emma-Josefin med Poeter.se id #32369 innehar upphovsrätten